

“แม่” กับนิยามที่หลากหลาย

ดูเหมือนว่าคำจำกัดความของคำว่า “แม่” ในยุคนี้ จะไม่ได้มีแค่เพศหญิงหรือหมายถึงผู้ที่ให้กำเนิดเท่านั้น เรามักจะได้ยินคำว่า “แม่” เป็นคำพูดติดปากจากโลกออนไลน์อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งคำว่า “แม่” มักจะใช้ลงท้ายประโยค หรือใช้ตอบรับ เช่น แม่มาแล้ว, ได้เลยแม่, มากแม่ ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วเราไม่ได้พูดกับแม่ หรือกล่าวถึงแม่ในความหมายที่เราคุ้นเคยแต่อย่างใด ทำให้ชวนสงสัยว่าคำว่า **แม่ หมายถึงอะไรกันแน่**

คำที่ไม่พูดถึงไม่ได้ก็คงจะหนีไม่พ้น คำว่า **“ตัวแม่”** มีความหมายในเชิงเหนือชั้น มีความโดดเด่นในเรื่องนั้น ๆ หรือหากทำแล้วเป็นต้นแบบก็อาจจะมีคนทำตาม และความหมายก็อาจจะเป็นที่ทั้งแสบวอกและแสบลอบ เช่น **ตัวแม่**ของวงการบันเทิงหรือวงการนางแบบ ก็อาจจะหมายถึงดารา นักแสดง หรือนางแบบที่มากความสามารถ ครบเครื่องรอบด้าน ทั้งหน้าตา และฝีมือการแสดงจนเป็นที่ยอมรับ ซึ่งถ้าเราพูดถึงตัวแม่ในวงการบันเทิง ก็อาจจะนึกถึงชื่อของ อัม พัชราภา ไชยเชื้อ, แอน ทองประสม, พลอย เฌอมาลย์ บุญคศักดิ์ เป็นต้น เมื่อสมาชิกในสังคมมีความหลากหลายมากขึ้น ภาษาของแต่ละกลุ่มย่อมมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะจากกลุ่มคนที่เป็นเพศที่สามที่ใช้คำว่า “แม่” กันอย่างคึกคัก ซึ่งคำว่า แม่ จะใช้เรียกคนอายุมากกว่า และแสดงถึงความเคารพนับถือในกลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าอารมณ์ความรู้สึกที่แฝงไปกับการใช้คำว่า “แม่” อาจจะไม่จำเป็นต้องให้ความรู้สึกในแง่ของการเป็นผู้ให้กำเนิดเท่านั้น แต่เป็นการสร้างบทบาทและการแสดงออกแบบผู้หญิง ทำให้เชื่อมโยงกับมิติทางเพศ หรือเพศวิถีเข้ามาเกี่ยวข้องโดยปริยาย

การใช้คำว่าแม่เรียกขานกันอย่างคึกคักอาจจะเต็มไปด้วยความรู้สึกในเชิงบวก เช่น ความภูมิใจ และยังคงแฝงนัยยะของการสร้างตัวตนเพื่อช่วงชิงพื้นที่ทางสังคมของเพศที่สาม คำว่า แม่ จึงเปรียบเสมือนการแสดงตัวตนว่าฉันคือผู้หญิงโดยที่ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงสรีระร่างกาย คำว่าแม่ จึงอาจจะไม่ได้หมายถึงแค่เพศหญิงหรือผู้ที่ให้กำเนิดอย่างเดียว แต่เป็นปัจเจกบุคคลที่มีความหลากหลาย และเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ตามความเจริญก้าวหน้าของการสื่อสาร โดยเฉพาะในโลกออนไลน์

ในยุคที่ทุกคนมีสื่ออยู่ในมือ หรือสามารถใช้สื่อออนไลน์เป็นพื้นที่ในการนำเสนอตัวตนในแง่มุมต่าง ๆ ได้เพียงปลายนิ้วสัมผัส การใช้สื่อออนไลน์ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการ**สื่อสารความเข้าใจที่แตกต่างไปจากเดิม หรือสร้างความหมายใหม่ต่อตัวตนทางเพศ**ที่ในโลกความเป็นจริงอาจถูกจำกัดสิทธิ์บางประการ แต่สามารถแสดงออกหรือปรากฏตัวได้อย่างเต็มที่ในโลกออนไลน์ ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่ที่มีเสรีภาพในการสื่อสารที่ทุกคนเข้าถึงได้อย่างง่ายดาย ในขณะที่เดียวกันหาก**ปฏิกริยาตอบรับเป็นไปในเชิงบวก หรือถูกรับฟัง หรือถูกยอมรับมากขึ้น การสื่อสารผ่านโลกออนไลน์**

ก็จะเป็นแรงเสริม หรือนำไปสู่มุมมองใหม่ ๆ ประเด็นตัวตนทางเพศที่ให้มองเห็นถึงความเป็นมนุษย์ในตัวคนนั้นมากกว่าการมองที่เพศสถานะ

ท้ายที่สุดแล้วการเคารพและเข้าใจตัวตนที่หลากหลายของผู้คนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน อาจทำให้เราอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

เสาหลักที่สี่ของอาเซียน

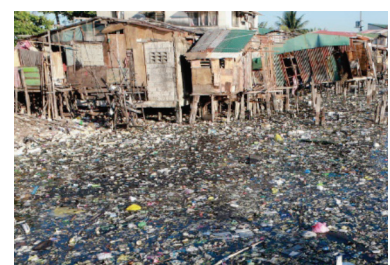
ดูเหมือนว่าระยะเวลาหลังในช่วงไม่กี่ปีมานี้ มนุษย์จะตื่นตัวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมกันมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเร็ว ๆ นี้มีกระแสนักอนุรักษ์ตัวน้อยอย่าง เกรต้า ธันเบิร์ก ที่หยุดเรียนทุก ๆ วันศุกร์ เพื่อไปประท้วงเกี่ยวกับปัญหาสภาพภูมิอากาศที่อาคารรัฐสภาสวีเดน ออกมาเรียกร้องให้ผู้คนหันมาใส่ใจกับปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังเสียที เหตุการณ์นี้เองจึงปลุกกระแสสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นทั่วโลก

ภาพข่าวจากเว็บไซต์

ในเมืองไทยเองก็มีชาวใหญ่เรื่องของ “มาเรียม” พะยูนน้อยกำพร้าแม่แสนน่ารักที่ครองใจคนไทยในช่วงเวลาสั้น ๆ แต่เพียงไม่กี่เดือนมาเรียมก็จากคนไทยไปด้วยสาเหตุถุงพลาสติกอุดตันลำไส้ จนทำให้ลำไส้อักเสบ นำไปสู่การติดเชื้อในกระแสเลือด กระทั่งซ็อกและจากไปในที่สุด เรื่องราวสะเทือนใจของมาเรียมนี้เองที่ช่วยกระตุ้นให้คนไทยหันมาใส่ใจเรื่องขยะ หน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนทั่วไปพร้อมใจกันรณรงค์ให้ลด ละ เลิก การใช้พลาสติกกันอย่างจริงจังมากขึ้น

ทว่าเรื่องของขยะในทะเลไม่ได้เป็นภัยร้ายแรงสำหรับประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นปัญหาของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย เนื่องจากหลายประเทศในภูมิภาคนี้มีอาณาเขตเชื่อมต่อกันทางทะเล ขยะที่ถูกทิ้งแล้วออกสู่ทะเลและก็ลอยไปลอยมา ขยะในบ้านเราอาจไปเกยอยู่ที่ชายฝั่งประเทศอื่น ขณะเดียวกัน ขยะจากประเทศอื่นอาจมาเกยฝั่งที่ประเทศไทยของเราได้

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของ การนำเข้าขยะจากประเทศพัฒนาแล้ว แต่ไร้การจัดการที่เกิดประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหามลพิษภายในประเทศ

แม่น้ำที่เต็มไปด้วยขยะในบางรั้งไทย บากัมบายัน ทางตอนเหนือของจังหวัดนาวัตส (Navotas) ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้คนที่อาศัยตามแนวแม่น้ำและแนวชายฝั่งทะเลที่ประเทศจีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย และเวียดนาม ต่างอาศัยอยู่ท่ามกลางผลกระทบมลพิษพลาสติก

เมื่อปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญ ในการประชุมอาเซียนที่เกิดขึ้นล่าสุดในประเทศไทย กลุ่มภาคประชาชนอาเซียนจึงเสนอให้เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นเสาหลักที่ ๔ ของอาเซียน นอกเหนือจาก ๓ เสาหลักคือ ประชาคมการเมือง ความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

แม้ว่าในขณะนี้ความพยายามนั้นจะยังไม่ประสบความสำเร็จ แต่ก็ทำให้ได้เห็นถึงความใส่ใจของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมที่จริงจังมากขึ้น และได้แต่หวังว่าจะส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมของโลกมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่นกัน